

OTOCI ŽUDE ZA NAUKOM NJEGOVIM

Krštenje Gospodinovo, A

Koliko li je u povijesti bilo različitih „spasitelja“, karizmatskih vođa, prvaka i kraljeva, generala i predsjednika, mudraca i sveznalica... I svi su se oni odlikovali umnošću, snagom, bogatstvom, oružjem, silom... Sjetimo se i Cezara i Karla Velikog i kralja Tomislava i cara Franje Josipa... A što reći o silnicima kojima se ne ponosimo? Sva je njihova „veličina“ bila utemeljena na ognju i maču, na sili i prisili.

A gle kako prorok prenosi Božji glas o pravom i jedinom Velikanu: „*Evo Sluge moga koga podupirem, mog izabranika, miljenika duše moje!*“ Pogledajmo kakav je taj Božji Izabranik i Miljenik!

„*Vikati neće, neće bučiti, glas mu se neće čut po trgovima.*“ Pomislimo: kad ovosvjetski velikaš negdje dolazi, iz sigurnosnih razloga zatvaraju se određene ulice ili ceste, u pratnji je nekoliko automobila i više motociklista, tu je i počasni vod, limena glazba, mahanje sabljom i davanje prijavka... Božji izabranik, naprotiv, ne viče i ne buči. Nije snaga njegove riječi u glasnoći govora, nego u njegovoj djelatnoj ljubavi. Izabranik je, kako ono Ilija svjedoči, „*šapat tihog i blagog lahora*“. Božji je izabranik iz neznatnog grada, neznatne pokrajine iz zaboravljene države, iz malenog naroda. Blag i ponizan, „*krotka i ponizna srca*“. On uvijek iznova obzirno nudi: „*Ako hoćeš ući u kraljevstvo, onda...*“

„*Trske napuknute prelomiti neće, stijenja što tek tinja, neće ugasiti.*“ Božji je Izabranik blag. Nije „beskopromisan“ kada su grešnici i bijednici u pitanju. Mrzi grijeh, ali ljubi grešnika. Zato neće do kraja slomiti ono što tek što nije puklo, neće ugasiti plamičak koji samo što se nije utrnuo. Dolazi da pridigne, da spasi, da uputi. Tu je radi grešnika, a ne radi pravednika. Nikad ne osuđuje čovjeka, do zadnjega mu pruža ruku i govori da nije kasno...

„*Da otvoriš vid slijepima, da izvedeš sužnja iz zatvora, iz tamnice one što žive u tami*“. Oni posljednji, od sviju odbačeni, njegova su posebna briga. Evo, takav je Božji Izabranik, takav je Isus Krist. To je veličina.

Doista, „*otoci žude za naukom njegovim*“. Sva nam duša žudi za takvim Božjim Izabranikom i našim Spasiteljem. Jer, tako smo potrebiti i oprostjenja, i susretljivosti, i privrženosti i Božje nježnosti. Toliko nam je potrebno i Božje pažnje, susretljivosti, Božje dobrote i ljubavi. Samo On može izliječiti i ispuniti naša slomljena i ispražnjena srca.

Upravo je takav Bog prema nama Makar smo slabi i grešni, točnije, upravo zbog toga što smo takvi, Bog nam prilazi u milosnom djelovanju Isusa Krista, svojega Sina i Izabranika. U njemu je, snagom Duha Svetoga, sažeta sva Božja ljubav prema nama, slabima i nedosljednima.

Nameće nam se i drugi zaključak. Ako je Bog tako blag prema nama, zar mislimo da ćemo biti prava veličina ako se budemo nametali kao ovozemni moćnici? Svaki je od nas pozvan biti blag i milosrdan, strpljiv prema slabima, kao što smo i sami slabi; milosrdan prema grešnima, jer smo i sami podvrgnut slabostima. Na dan svoga krštenja Isus se eto predstavio kao Izabranik Božji, blag i čovjekoljubiv. Mi nemamo drugog uzora doli njega, našega Gospodina. I zato mu govorimo baš kao ono jednom Petar: „*Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga.*“ Zvonko Pažin